

# Hongerige vampier

In kleermakerszit en met voorovergebogen schouders luistert Mick naar meester Joris. Een koude rilling loopt over zijn rug.

De leerlingen van klas 7A en 7B zitten met z'n allen voor de tentjes die op het grasveld naast hun school staan. Voor de groep zit meester Joris. Met zijn donkere stem kan hij zo mooi vertellen dat je zou willen dat er nooit een einde aan kwam.

De meester, die op het puntje van zijn klapstoel is gaan zitten, draait aan zijn grijze snor en schraapt zijn keel. Met toegeknepen ogen gaat hij verder...

*Toen doemde er een vervallen kasteel op.  
Aan weerszijden van de ophaalbrug hingen toortsen  
met flakkerende vlammen. In een donkere spleet in  
één van de torens zaten een paar kraaien, met hun  
kop diep tussen hun vleugels. Versteende slierten  
van eeuwig druipende vogelpoep hingen aan de  
muur. Naast het kasteel lag een begraafplaats. Over  
de afgebrokkelde zerken, die schots en scheef tussen  
kiezelstenen stonden, woekerde onkruid. Letters waren*

*nauwelijks nog te herkennen. Op één tombe was nog te lezen 'Graaf' en daarachter leek een naam te staan. De eerste letters waren 'D R A C U'. De rest van de tekst was voor altijd weggesleten. Het was stil, doodstil... Tot één van de kraaien kraste: 'Aaarr... Aaarr!!!' Wilde hij ergens voor waarschuwen? In de verte klonk het geluid van een kerkklok. Het was klokslag middernacht. Langzaam schoof het zware deksel van de graftombe opzij. Stenen schraapten over elkaar. Het droge geluid ging door merg en been. Er ontstond een kier. Bewoog daar iets binnenin? De spleet werd wijder. Het stenen gevaarte lag nu bijna naast de tombe. Er kwam een zwarte handschoen tevoorschijn. Daarna een mouw van glanzende zijde...'*

De meester houdt even in en kijkt over zijn bril heen de kinderen stuk voor stuk aan. Het lijkt een eeuwigheid te duren voordat hij weer verdergaat.

Riem Senior, die door iedereen voor het gemak Senior wordt genoemd, port intussen nog eens met de pook in de houtblokken. Waar ze 's middags nog spiesjes met kip hebben geroosterd, laait het vuur nu hoog op. Het hout knettert en vonken dwarrelen gloeiend omhoog.

Vanuit een ooghoek ziet Mick dat Aafke naar hem kijkt. Zij is de zus van zijn beste vriend, Riem Junior. Doordat Aafke vorig jaar is blijven zitten, zit ze nu ook in groep 7. Mick draait zijn hoofd om en kijkt naar rechts, waarop Aafke hem meteen een vuile blik toewerpt. Als ze doorheeft dat hij niks van die vampiers moet hebben, zet ze hem zeker voor schut. En daar zit hij niet op te

wachten. Op zijn gemeenst kijkt hij terug.

Meester Joris knijpt zijn ogen tot nog smallere spleetjes en gaat eindelijk verder met zijn verhaal. Hij fluistert op onheilspellende toon...

*Een bleek hoofd kwam tevoorschijn. Het wezen ging rechtop zitten en keek om zich heen. Door het maanlicht werden zijn bloeddoorlopen ogen en twee lange, scherpe hoektanden zichtbaar. 'Ha, ha,' lachte de graaf vals. Terwijl het water uit zijn mond liep, riep hij bloeddorstig: 'Ik heb honger!' En net toen hij uit de onderwereld wilde stappen...*

# Rare soep

Vanuit het niets klinkt er een oorverdovend lawaai. Van schrik duikt meester Joris voorover, waardoor hij van zijn gammele stoeltje kukelt. De hele groep zit meteen rechtop. Waar kwam dat geluid vandaan? Ze zijn zich te pletter geschrokken.

‘Toen schoof ik het deksel met een harde klap dicht en was het sprookje uit,’ roept juffrouw Mirakels hardop lachend. Daar staat ze, in haar roodbruine jasje. Ze had zich stiekem in de bosjes achter de barbecue verstopt. De twee koekenpannen die ze knoerthard tegen elkaar had geslagen, trillen nog na in haar handen. Ze kijkt om zich heen. Als ze ziet dat niemand lacht, kijkt ze ineens weer serieus.

‘Het is mooi geweest voor vandaag,’ zegt ze kortaf. ‘Het was een lange dag en het is de hoogste tijd om ons voor te bereiden op de nacht.’

Meester Joris vist zijn bril uit het gras en krabbelt overeind. Er zitten groene en bruine vlekken op de knieën van zijn broek. Zijn gezicht staat niet blij.

‘Bah, wat een flauwe actie,’ moppert Jackson.

‘Suffe juf,’ vult Aafke hem aan.

Mick is het deze ene keer met Aafke eens. Juffrouw Mirakels is de juf van klas 7B. Alle kinderen noemen haar stiekem Mier. Het is hem een raadsel hoe de 7B-ers het met haar uithouden. Ze bemoeit zich overal mee,

moppert vaak en is best streng. Je kan bij haar haast nooit iets goed doen. En dan haar zogenaamd leuke grappen, die niemand leuk vindt! Hij is blij dat Aafke in haar groep zit en hij niet. Net goed voor haar.

Wanneer iedereen een beetje van de schrik bekomen is, belooft meester dat hij het verhaal een andere keer zal afmaken.

Senior roept: 'Allemaal hier komen, mannen en vrouwen. Er staat iets lekkers voor jullie klaar!' De moeder van Aafke en Riem, die haar man Senior meehelpt op het schoolkamp, heeft op een plank op de grond bекers met tomatensoep neergezet. Senior grapt: 'Mijn vrouw heeft een hele bol knoflook in de soep meegekookt. Daar houden vampiers niet van, dus jullie kunnen rustig gaan slapen vannacht.'

Mick lust geen tomatensoep, maar hij heeft wel trek in iets warm. Zal hij het proberen? Hij zet de beker aan zijn mond en slurpt een piepklein slokje op. Bah!

Onmiddellijk spuugt hij het goedje op de grond en veegt zijn mond af aan zijn mouw. Die soep smaakt raar. Een beetje zoet. Hij ziet er ook anders uit dan normaal. Een beetje donkerder. Komt dat door de knoflook, of lijkt dat zo?

De moeder van Riem werkt in het laboratorium van een soepfabriek waar ze nieuwe smaken bedenkt. Misschien heeft ze dit vreemde soepje daar gebrouwen?

Plotseling klinkt er een kreet. Het is Aafke. Ze schreeuwt zo hard dat het lijkt of ze door een vampier in haar nek gebeten is. Terwijl haar mond wijd open blijft staan, begint ze te wijzen. Niet naar haar nek, maar naar haar

beker. Ze kijkt alsof er elk moment iets angstaanjagends uit zal springen. Eerst kan ze geen woord uitbrengen. Tot ze met een vies gezicht stamelt: 'Er... er... zit een enge griezel in mijn soep.'

Mick gelooft haar niet. Het zal wel weer één van haar streken zijn. Omdat hij benieuwd is naar hoe die zogenaamde griezel eruitziet, loopt hij naar haar toe. Hij gluurt in de beker. Ja, hoor. Is dat die engerd? Stelt ze zich daarom zo aan? Dat is een doodgewone sprinkhaan. 'Die sprinkhaan is vast nog harder geschrokken van jou, dan jij van hem,' zegt hij tegen Aafke. Met zijn duim en wijsvinger vist hij het arme beest er voorzichtig uit. Gelukkig is de soep al een beetje lauw.

Hé, bedenkt hij stiekem, dit is gelijk een mooie kans om Aafke lekker terug te kunnen pakken voor gister. Toen prikte ze zomaar met een scherp potlood in zijn arm. Het deed pijn en er kwam zelfs een druppeltje bloed uit. Mick neemt de sprinkhaan tussen zijn handen en houdt hem vlak voor Aafkes neus. De soep, inclusief balletjes, vliegt met een boog door de lucht en Aafke zet het gillend op een lopen. Haar bruine paardenstaart met het roze lint zwiept achter haar aan.

Mick loopt naar de achterkant van zijn tent. Hij vouwt zijn handen open en kijkt naar het groene insect. Omdat hij niet wil dat iemand hem hoort, fluistert hij het beestje toe: 'Hoe kan iemand bang zijn voor jou? Weet je, een vampier, dat is pas een engerd!' Voorzichtig zet hij de sprinkhaan op de grond.

Verward schudt het beest zijn pootjes en wappert het zijn vleugeltjes heen en weer. Er zit nog een rood vlekje

op zijn lijf. Is het nou verbeelding? Wat grappig, het is net of de sprinkhaan met zijn achterpootje naar hem zwaait. Dat zou pas gek zijn.

Direct daarna springt de sprinkhaan weg. Veilig het hoge gras in.

Juffrouw Mirakels roept de groep bij elkaar: 'Morgen is het alweer de derde en laatste dag. Het is al veel te laat geworden, dus nu gelijk de tent in en onmiddellijk onder de wol... eh... je slaapzak in. Ik wil jullie niet meer horen.'

Een aantal kinderen roept brutaal met hun handen om hun mond: 'Boe...!'

Met haar wijsvinger in de lucht zegt ze streng: 'Morgenochtend om zeven uur wassen en aankleden. Spullen bij elkaar zoeken en in de hal zetten. Om half acht staat het ontbijt klaar in de aula. Graag dooreten en geen getreuzel, want ik wil op tijd op excursie. Klas 7A verzamelt bij meester Joris en 7B gaat met mij mee. Om twaalf uur gaan we de tenten afbreken.' Ze houdt even haar mond en denkt na. 'Oh ja...' zegt ze. 'Ik heb nog een leuke verrassing. Maandag beginnen we met een nieuw project. Het onderwerp is... Je raadt het al: vampiers! En dan nog iets. Jullie zullen ontdekken dat vampiers echt bestaan en dat ze je graag willen bijten,' grijnst ze. Mick schudt zijn hoofd. Stomme juf.